

CỨU SỐNG NHỜ TRÀNG CHUỖI MÂN CÔI

Một Thứ Bảy trong tháng 8 năm 1991 tôi nhận hung tin thân phụ đau nặng. Ngay hôm sau, tôi lấy máy bay, bay thẳng về thành phố Youngstown, thuộc bang Ohio, Hoa Kỳ. Tôi có linh cảm đây là lần cuối cùng được trông thấy mặt Cha yêu dấu.

Ông Nội tôi người Ý di dân sang lập nghiệp tại Hoa Kỳ sau thế chiến thứ nhất (1914-1918) khi Ba tôi mới lên 9 tuổi. Từ đó, Hoa Kỳ là quê hương thứ hai của Ba và của thế hệ con cháu sau này.

Tôi về kịp để thăm Ba ngày hôm trước khi Ba bị mổ. Trông thấy tôi, Ba vui mừng lộ ra nét mặt. Người cầm lấy tay tôi và nói:

- Dầu chuyện gì sẽ xảy ra, thì có THIÊN CHÚA gìn giữ hộ phù Ba!

Phần tôi, tôi cũng vững tin như thế, và hết lòng nguyện xin để Ba được tai qua nạn khỏi, và còn sống với chúng tôi, một thời gian lâu nữa.

Chúng tôi có rất ít liên hệ với gia đình phía Ba ở mãi tận bên Ý xa xôi. Bù lại, chúng tôi có liên hệ thân tình và chặt chẽ với gia đình phía Mẹ là người Mỹ. Các cậu dì của tôi rất hiệp nhất và thương yêu chúng tôi. Do đó, ngày Ba

vào phòng mổ, toàn gia đình phía Ngoại có mặt ở bệnh viện, để tỏ tình thương mến và nâng đỡ Má tôi, đang lo âu sầu khổ.

Trong số người thân hiện diện, tôi đặc biệt cảm thấy an ủi vì sự có mặt của Ray Leone, anh họ tôi.

Một điểm đáng chú ý là toàn gia đình phía Má tôi rất sùng đạo. Mỗi khi hoạn nạn xảy đến, hầu như tất cả chúng tôi đều chạy đến với anh Ray. Chúng tôi kín múc sức mạnh nơi Đức Tin kiên vững và an bình của anh.

Trong họ hàng, chúng tôi chuyển tai nhau, đặt cho anh biệt hiệu "Người-làm-mòn-hột-chuỗi-Mân-côi".

Lý do là anh phải thường xuyên thay tràng chuỗi Mân Côi. Chính tôi cũng nhận thấy như thế. Mỗi khi có cuộc họp mặt gia đình, được ngồi cạnh anh, hầu như lần nào anh cũng vui vẻ cho tay vào túi, rút ra cỗ tràng hạt Mân Côi và khoe:

- Cháu nó mới tặng anh cỗ tràng hạt này đây!

Trở lại với câu chuyện của Ba tôi. Toàn gia đình chúng tôi lo âu ngồi nơi phòng đợi của nhà thương. 6 tiếng đồng hồ trôi qua mà chúng tôi vẫn chưa được tin tức gì về cuộc mổ của Ba. Bỗng vị bác sĩ mở cửa bước vào báo tin:

- Chúng tôi gặp khó khăn trong cuộc giải phẫu!

Câu nói vẫn gọn khiến chúng tôi hiểu ngay:

- Mạng sống của Ba lâm nguy!

Mẹ tôi bật lên khóc nức nở.

Tôi quay sang anh Ray và nói:

- Hay là chúng mình cùng lần hạt Mân Côi cầu cho Ba đi! Vậy anh có muốn bắt đầu không?

Không mất một giây, anh Ray rút ngay tràng chuỗi Mân Côi mới tinh, và bắt đầu xướng kinh.

Lần hạt Mân Côi xong, và thấy Mẹ tôi điềm tĩnh trở lại, tôi liền rời phòng đợi tiến ra hành lang đi về phía phòng mổ. Tôi tự nhủ:

- Ở đây, ít là mình được ở gần Ba, bao lâu Ba còn sống!

Đang miên man nghĩ ngợi, thì anh Ray nhẹ nhàng tiến đến bên tôi. Anh nói:

- Anh sẽ kể cho chú em nghe câu chuyện xảy ra cho anh vào thời kỳ thế chiến thứ hai (1939-1945), một ngày trong tháng Giêng năm 1944.

Đêm đó, đội quân Hoa Kỳ đổ bộ lên thủ đô Roma và tìm cách tiến về đồi Cassino, nơi trấn đóng của quân Đức xâm lăng. Dĩ nhiên quân Đức phản công dữ dội. Họ bắn xối xả không thương xót vào đoàn quân Hoa Kỳ. Trong khi đó, các anh nhận lệnh cứ tiến lên.

Nắm chặt Tràng Chuỗi Mân Côi trong tay, anh tiến bước cùng với các bạn đồng ngũ. Đạn nổ toí bời, người người gục chết như rạ. Anh khẩn thiết thân thưa cùng THIÊN CHÚA:

- Lạy Chúa, xin cứu giúp chúng con. Chúa là Đấng duy nhất có thể cứu sống chúng con trong giây phút này.

Nằm sấp xuống đất để tránh đạn, anh chỉ có Đức Tin Công Giáo làm thuẫn đỡ.

Bỗng nhiên một trái lựu đạn bay ngang qua đầu và rớt xuống cách đó 5 thước. Anh tự nhủ:

- Thôi rồi, giờ sau cùng đã điểm!

Nhưng rồi anh ngạc nhiên vì không nghe tiếng nổ. Mấy người bạn anh còn đủ sức nói đùa:

- Chắc là lựu đạn chế tạo bên Tiệp-Khắc (nước cộng sản)!

Chưa hết, trái thứ hai, thứ ba, rồi trái thứ tư, vẫn không nổ khi rớt xuống. Và cứ mỗi lần như thế, các bạn anh lại la lớn: - Chế tạo bên Tiệp-Khắc!

Phải ròng rã 4 bốn tháng trời, với hàng ngàn binh sĩ tử thương và bị thương, quân đội đồng minh mới chiếm lại đồi Cassino, khỏi tay quân đức quốc xã .. Cuộc chiến khùng khiếp đến độ, những binh sĩ Hoa Kỳ sống sót, - trong đó có cả anh nữa - không bao giờ nhắc lại.

Riêng anh, anh luôn luôn ghi nhớ rằng:

- THIÊN CHÚA và Tràng Chuối Mân Côi Đức Mẹ MARIA đã cứu sống anh và các bạn anh cách lạ lùng.

Đó cũng là lý do anh kể lại cho chú em nghe câu chuyện - ngày hôm nay - nơi nhà thương này.

Tôi hiểu ý anh họ và tận tâm tâm tôi cũng đặt trọn lòng tin nơi THIÊN CHÚA và Đức Mẹ MARIA y như thế..

Khi tiến về phòng đợi, chúng tôi nhận tin vui:

- Cuộc mổ kết thúc tốt đẹp. Hiếm nguy đã trôi qua!

Chúng tôi vui mừng không tả xiết và cùng hiểu:

- THIÊN CHÚA Nhân Lành và Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA đã nhậm lời chúng tôi nài van, và đã cứu sống Ba tôi.

Chứng từ của ông Robert Calcagni, người Mỹ gốc Ý.

... Có điềm lớn xuất hiện trên Trời: một người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên 12 ngôi sao. Bà có thai, đang kêu la đau đớn và quần quai vì sắp sinh con. Lại có điềm khác xuất hiện trên Trời: đó là một con rồng lớn, đỏ như lửa, có 7 đầu và 10 sừng, trên 7 đầu đều có vương miện. Đuôi nó quét hết một phần ba các ngôi sao trên Trời mà quăng xuống đất. Rồi con rồng đứng chực sẵn trước mặt người Phụ Nữ sắp sinh con, để khi Bà sinh xong là nó nuốt ngay Con Bà. Bà đã sinh được một Người Con, một Con Trai, Người Con này sẽ dùng trượng sắt mà chặn đất muôn dân. Con Bà được đưa ngay lên THIÊN CHÚA, lên tận ngai của Ngài. Còn người Phụ Nữ thì trốn vào sa mạc; tại đó THIÊN CHÚA đã dọn sẵn cho Bà một chỗ ở, để Bà được nuôi dưỡng ở đó, trong vòng một ngàn hai trăm sáu mươi ngày.

Bấy giờ có giao chiến trên Trời: Thánh Tổng Lãnh Thiên Thần Micae và các Thiên Thần của Ngài giao chiến với con Mãng-Xà. Con Mãng-Xà cùng các thiên thần của nó cũng giao chiến. Nhưng nó không đủ sức thắng được, và cả bọn không còn chỗ trên Trời nữa. Con Mãng-Xà bị tống ra, đó là Con Rắn xưa, mà người ta gọi là ma quỷ hay Satan, tên chuyên mê hoặc toàn thể thiên hạ. Nó bị tống xuống đất, và các thiên thần của nó cũng bị tống xuống với nó. Và tôi nghe có tiếng hô to trên Trời:

"THIÊN CHÚA chúng ta thờ giờ đây ban ơn cứu độ,

giờ đây biểu dương uy lực với vương quyền, và Đức KITÔ của Người,

giờ đây cũng biểu dương quyền bính" (Khải Huyền 12, 1-10).

("SELECTION du Reader's Digest", Janvier/1993, trang 25-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt